

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המוליך פירות ממקום למקום, מצאו חבירו ואמר לו: תנם לי ואני אעלה לך פירות שיש לי באותו מקום, אם יש לו פירות באותו מקום - מותר, ואם לאו - אסור.												◇	עג.	
והחמרין מעלים במקום היוקר כבמקום הזול, ואינן חוששין.												◇	עג.	
מאי טעמא?											^		עג.	
ניחא להו דמגלו להו תרעא	רב פפא:										!	◇	עג.	
ניחא להו דמוזלי גבייהו.	רב אחא בריה דרב איקא:										!	◇	עג.	
מאי בינייהו?											⚡		עג.	
איכא בינייהו: תגרא חדתא.											!	◇	עג.	
בסורא אזלי ארבעה ארבעה, בכפרי אזלן שיתא שיתא. יהיב רב זוזי לחמרי, וקביל עליה אונסא דאורחא, ושקיל מינייהו חמשה.	[רב]											○	◇	עג.
ונשקול שיתא												⚡		עג.
אדם חשוב שאני.												!	◇	עג.
מהו לעשות בגרוטאות כן?	בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											^		עג.
ביקש רבי ישמעאל ברבי יוסי לעשות כן בכלי פשתן, ולא הניחו רבי.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											○ !	◇	עג.
ביקש רבי לעשות בגרוטאות כן, ולא הניחו רבי ישמעאל ברבי יוסי.	איכא דאמרי:											○ !	◇	עג.
פרדיסא, רב אסר	[רב]											◆	◇	עג.
שרי.	שמואל:											◆	◇	עג.
רב אסר, כיון דלקמיה שויא טפי - מתחזו כי אגר נטר ליה.	[רב]											■		עג.
ושמואל שרי, כיון דהוי ביה תיוהא - לא מיחזו כי אגר נטר ליה.	[שמואל]											■		עג.
ומודי רב בתורי, דנפיש פסדייהו.	רב שימי בר חייא:											■	◇	עג.
אמר להו שמואל להנהו דשבשי שבשא: הפוכו בארעא, כי היכי דקני לכו גופא דארעא. ואי לא - הויא לכו כהלואה, ואסור.	[שמואל]											■	◇	עג.
אמר להו רבא להנהו דמנטרי באגו: פוקו הפוכו בבי דרי, כי היכי דלא תשתלם שכירות דידכו עד ההיא שעתא, דשכירות אינה משתלמת אלא בסוף, וההיא שעתא אוזולי דקא מוזלי גבייכו.	[רבא]											■	◇	עג.
קא אכיל מר רבית דכולי עלמא שקלי ארבעה ומסלקי לאריסא בניסן, מר נטר להו עד אייר, ושקיל שיתא	רבנן לרבא:											○	◇	עג.
אתון קא עבדייתון שלא כדון ארעא לאריס משתעבד, אי אתון מסלקיתו להו בניסן - מפסידיתו להו בכמה, אנא נטרנא להו עד אייר ומרוחנא להו בכמה.	אמר להו: [רבא]											■	◇	עג.
רב מרי בר רחל משכן ליה ההוא נכרי ביתא, הדר זבנה לרבא.												○	◇	עג.
נטר תריסר ירחי שתא, שקל אגר ביתא אמטי ליה לרבא, אמר ליה: האי דלא אמטאי למר אגר ביתא עד האידנא דסתם משכנתא שתא, אי בעי נכרי לטלקי לא הוה מצי מסלק לי, השתא לשקול מר אגר אי הוה ידענא דהוה ממושכן ליה למר לא הוה זביננא ליה. השתא כדיניהם עבדינן לך, כל אימת דלא מסלקי בוזוי לא שקול אגר ביתא, אנא נמי לא שקילנא מינך אגר ביתא עד דמסלקנא לך בוזוי.	אמר ליה: [רבא]											○	◇	עג.
הוי מר רבנן דקא אכלי רביתא, דיהבי זוזי אחמרא בתשרי ומבחרה לה בטבת.	רבא מברניש לרב אשי:											○	◇	עג.
אינהו נמי, אחמרא קא יהבי, אחלא - לא קא יהבי. מעיקרא דחמרא - חמרא, דחלא חלא, ההיא שעתא הויא דקמבחרה.	אמר ליה: [רב אשי]											■	◇	עג.
רביןא הוה יהיב זוזי לבני אקרא דשנותא ושפכי ליה טפי כופיתא. אתא לקמיה דרב אשי, אמר ליה: מי שרי?	[רבינא]											○	◇	עג.
איין, אחוליה הוה דקא מחלי גבך.	אמר ליה: [רב אשי]											■	◇	עג.
הא ארעא לאו דידהו היא	אמר ליה: [רבינא]											⚡		עג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא מציעא-איזהו נשך	מימרא	מאן דאמר											
אמר ליה: ארעא לטסקא משעבדא, ומלכא אמר: מאן דיהיב טסקא - ליכול ארעא.	אמר ליה: [רב אשי]											!	◇
חזי מר הני רבנן דיהבי זוזי אכרגא דאינשי ומשעבדי בהו טפי.	רב פפא לרבא:												○ ◇
השתא איכו שכיבא לא אמרי לכו הא מילתא.	אמר ליה: [רבא]												○
מוהרקייהו דהני בטפסא דמלכא מנת, ומלכא אמר: מאן דלא יהיב כרגא לשתעביד למאן דיהיב כרגא.	הכי אמר רב ששת:											■	○ ◇
רב סעורם אחוה דרבא הוה תקיף אינשי דלא מעלו, ומעייל להו בגוהרקא דרבא.	[רב סעורם אחוה דרבא]												○ ◇
שפיר קא עבדת	אמר ליה רבא:												■
ראית שאינו נוהג כשורה, מנין שאתה רשאי להשתעבד בו - תלמוד לומר (ויקרא כ"ה) לעולם בהם תעבדו ובאחיכם. יכול אפילו נוהג כשורה - תלמוד לומר ובאחיכם בני ישראל איש באחיו וגו'.	דתנינא:											■	■ ◇
אמר רב חמא: האי מאן דיהיב זוזי לחבריה למיזבן ליה חמרא, ופשע ולא זבין ליה - משלם ליה כדקא אזיל אפרוותא דוולשפט.	רב חמא:												■ ◇
אמרייתא לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא.	אמימר:												○
כי קאמר רב חמא - הני מילי ביין סתם, אבל ביין זה - לא, מי יימר דמזבני ליה ניהליה?	אמר: [רב זביד מנהרדעא]												■ ◇
אפילו סתם נמי לא, מאי טעמא? אסמכתא היא, ואסמכתא לא קניא.	רב אשי:												■ ◇
ולרב אשי מאי שנא מהא דתנן:													‡
אם אוכיר ולא אעביד - אשלם במיטבא	[תנן]												■ ‡ ◇
התם בידו הכא לאו בידו.													! ◇